औषध व्यवसाय परिषद झालीय शिंदे कंपूची बटीक!

झुंडशक्तीच्या जोरावर राज्यभर बनावट औषध विक्रेत्यांचा सुळसुळाट : औषध पषिदेची हातावर घडी तोंडावर बोट

कोल्हापूर : सुनील कदम

महाराष्ट्र केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशन या संघटीत शक्तीच्या जोरावर जगन्नाथ शिंदे आणि त्यांच्या कंपूने शासनाच्या औषध व्यवसाय परिषदेवरही कब्जा केला आहे. त्यामुळे राज्यातील औषध व्यवसायावर नियंत्रण ठेवणाऱ्या या स्वायत्त संस्थेचे अस्तित्व आता नाममात्र राहिले आहे.औषध विक्रेता संघटनेसह औषध व्यवसाय परिषदही आपल्या दावणीला बांधून शिंदे कंपनीने राज्यातील औषध व्यवसायात जणूकाही झुंडशाहीच निर्माण केलेली आहे.

महाराष्ट्र राज्य औषध व्यवसाय परिषद ही महाराष्ट्र शासनाने गठीत केलेली स्वायत्त संस्था आहे. या परिषदेचे कामकाज औषध व्यवसाय अधिनियम १९४८ व महाराष्ट्र राज्य औषध व्यवसाय परिषद नियम, १९६९ नुसार चालते. नोंदणीकृत औषध विक्रत्यांना विक्री परवाने देणे हे या संस्थेचे मुख्य काम आहे. एखाद्या औषध विक्रेत्याने गैरकृत किंवा नियमबाह्य काम केल्यास त्याचा परवाना निलंबीत किंवा रद्द करण्याचे अधिकार परिषदेला आहेत. संस्थेचे कामकाज ११ संचालकांकडून चालविले जाते. त्यापैकी ६ सदस्य हे औषध विक्रेता संघटनेने निवडून दिलेले असतात, तर पाच सदस्य हे शासननियुक्त असतात. मात्र महाराष्ट्र औषध विक्रेता संघटनेच्या संघटीत ताकदीच्या जोरावर जगन्नाथ शिंदे आणि त्यांच्या गटाने राज्याच्या या औषध परिषदेला पुरते गलीतगात्र करून टाकले आहे. औषध व्यवसाय परिषदेवर आज शिंदे गटाचेच बहुकत आहे. त्यामुळे औषध विक्री व्यवसायात कित्येक गैरप्रकार सुरू असतानाही या परिषदेला केवळ हातावर हात ठेवून बसण्याशिवाय पर्याय राहिलेला नाही. परिषदेचे झाडून सगळे अधिकारी आणि कर्मचारी जगन्नाथ शिंदे यांच्या दहशतीखाली असल्याचे जाणवते.

आजपर्यंत औषध परिषदेकडे अन्न व औषध प्रशासन, ग्राहक आणि अन्य काही सामाजिक संघटनांकडून अथवा संबंधित संस्थाकडून शेकडो प्रकारच्या तक्रारी करण्यात आलेल्या आहेत. नोंदणीकृत औषध विक्रेता एकाच वेळी एकापेक्षा अधिक ठिकाणी कार्यरत असणे किंवा अन्य नोकरीत किंवा धंद्यात असणे, औषधे आणि सौंदर्य प्रसाधने कायदा १९४० व इतर कायद्यांचे गंभीर उल्लंघन करणे, अपेक्षित कामकाज न करणे किंवा त्यामध्ये त्रुटी असणे, चुकीची औषधे देणे, औषधांची विनाबिलाने किंवा अवैध विक्री करणे, अधिकृत विक्रेत्यांऐवजी भलत्याच कुणीतरी औषधे विकणे, खोटी कागदपत्रे सादर करून प्रशासनाची दिशाभूल करणे, विनापरवाना औषध विक्री करणे, बनावट प्रमाणपत्राच्या आधारे औषध दुकान सुरू करणे, कमिशनच्या हव्यासापोटी महागडी औषधे रूग्णांच्या गळ्यात मारणे, काही डॉक्टरांशी संगनमत करून अनावश्यक औषधे रूग्णांना घेण्यास भाग पाडणे, जादा दराने औषधे किंवा अन्य वैद्यकीय साहित्य विकणे, शासनाने बंदी घातलेल्या औषधांची चोरून किंवा अवैध मार्गाने विक्री करणे अशा गंभीर स्वरूपाच्या हजारो तक्रारी आजपर्यंत औषध व्यवसाय परिषदेकडे दाखल झालेल्या आहेत आणि रोज नव्याने होत आहेत. यापैकी कोणत्याही एका तक्रारीसाठी संबंधित औषध विक्रत्याचा परवाना रद्द होवू शकतो. पण उभ्या महाराष्ट्रात चार-दोन विक्रेते वगळता अन्य संबंधितांवर कारवाई करायचे धाडस औषध व्यवसाय परिषदेने दाखविलेले नाही, याचे कारण जगन्नाथ शिंदे आणि त्यांच्या संघटनेची संघटीत झुंडशक्ती!

औषध विक्री व्यवसायात गैरप्रकार करणाऱ्यांवर कारवाई करण्याचे अधिकार शासनाच्या अन्न व औषध प्रशासनाला आहेत. मात्र एखादा गैरप्रकार एखाद्या औषध दुकानात आढळून आला आणि कारवाई करण्यासाठी संबंधित खात्याचे अधिकारी गेले की महाराष्ट्र केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट संघटनेचा हस्तक्षेप हा ठरलेलाच आहे. संबंधित औषध विक्रेत्याचा गुन्हा किती गंभीर स्वरूपाचा आहे, त्यावरून शिंदे कंपू आपल्या बिदागीची रक्कम निश्‍चित करतो, पाच हजारापासून ते पाच लाखापर्यंत ही रक्क असू शकते. विक्रेत्याने ही बिदागी कबूल केली की वरून-खालून सगळीकडून फोनाफोनी सुरू होते आणि कारवाई करण्यासाठी गेलेल्या अधिकाऱ्यांना हात हलवत परत फिरावे लागते, असे राज्यातील अनेक औषध विक्रेतेच सांगताना दिसतात. याचा अर्थ राज्यातील औषध व्यवसायातील बहुतांश गैरप्रकारांना शिंदेशाहीचे अभय मिळते. परिणामी राज्यातील सर्वसामान्य रूग्णांची नाहक पिळवणूक होताना दिसत आहे. शिवाय या माध्यमातून शिंदेकंपू वर्षाकाठी करोडो रूपयांची मलई मिळवीत आहे ती वेगळीच. त्यामुळे या सर्व प्रकारांची सखोल चौकशी होण्याची गरज आहे.

औषध परिषदेच्या निवडणुकीत अनेक गैरप्रकार..!

औषध व्यवसाय परिषदेच्या संचालक मंडळाची मुदत २०१७ मध्येच संपलेली असतानासुध्दा वेगवेगळ्या कारणांनी संचालक मंडळाने निवडणूक पुढे ढकलली होती. जवळपास पाच वर्षे जुन्याच संचालक मंडळाने बेकायदेशीरपणे कामकाज रेटले होते. अखेर जुलै २०२२ मध्ये या संस्थेची निवडणूक झाली आणि अपेक्षेप्रमाणे आपल्या संघटीत झुंडशक्तीच्या जोरावर शिंदे गटाने पुन्हा या संस्थेवर आपल्या गटाचा कब्जा मिळविलेला आहे. मात्र या निवडणुकीत अनेक गैरप्रकार झाल्याच्या तक्रारी आहेत. पात्र उमेदवारांना डावलणे, बोगस मतदारांचे मतदान घडवून आणणे, संपूर्ण निवडणूक यंत्रणाच बेकायदेशीरपणे राबविणे, शासकीय नियम डावलून मनमानी पध्दतीने निवडणूक घेणे अशा गंभीर स्वरूपाच्या या तक्रारी आहेत. पण शिंदे कंपनीच्या होक्यावर सर्वच राजकीय पक्षाच्या नेत्यांचा वरदहस्त असल्याने या बाबतीत अजूनतरी कारवाई झालेली नाही.

राज्यातील औषध विक्रेत्यांमध्ये शिंदेकंपूची दहशत!

शिंदेंच्या उचापतींना विरोध केल्यास व्यवसाय बंद होण्याची भीती : औषधी महाविद्यालयेही शिंदे गटाच्या दावणीला

कोल्हापूर : सुनील कदम

महाराष्ट्र केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशन, महाराष्ट्र राज्य औषध व्यवसाय परिषद यांच्या बरोबरीनेच राज्यातील औषध विक्रेतेही शिंदेकंपूंच्या दहशतीखाली असल्याचे आढळून येत आहे. शिंदे गटाच्या उचापतींना विरोध केल्यास आपले व्यवसाय बंद पडण्याची भीती अनेक विक्रेते उघडपणे बोलून दाखवितात. विशेष म्हणजे राज्यातील अन्न आणि औषध प्रशासनही शिंदेंच्या ताटाखालचे मांजर बनल्यासारखी अवस्था झाली आहे.

संघटना आणि औषध व्यवसाय परिषदेवर जगन्नाथ शिंदे यांनी कब्जा केला आहे. त्या माध्यमातून शिंदे आणि त्यांच्या पिलावळीने राज्यात कोणत्या कंपनीचे औषध विकायचे, कुणी विकायचे, कुठे विकायचे, किती किमतीला विकायचे, किती कमिशन मिळवायचे या सगळ्यावर नियंत्रण मिळविले आहे. राज्यातील औषध विक्रेत्यांना आपापल्या व्यवसायाच्या बाबतीत या मंडळींनी कोणतीही स्वायत्तता ठेवलेली नाही. त्यामुळे राज्यातील औषध विक्रेत्यांमध्ये शिंदे गटाबद्दल कमालीचा असंतोष दिसून येतो. मात्र शिंदे यांच्याकडे असलेल्या झुंडशक्तीमुळे कुणी त्याविरूध्द बोलायला धजावत नाही, अशी बहुतेकांची केविलवाणी अवस्था झालेली आहे.

औषध विक्री व्यवसायातील राज्यातील कोणताही घाऊक विक्रेता कोणत्याही औषध कंपनीची, कोणत्याही औषधाची एजन्सी परस्पर मिळवू शकत नाही अशी अवस्था आहे. त्या औषधाची बाजारपेठेतील मागणी, त्याची किंमत या बाबीनुसार शिंदे गटाची वेगळी बिदागी निश्‍चित केल्याशिवाय कुणालाही कोणत्याही औषधाची एजन्सी सुरू करता येत नाही, अशा राज्यातील अनेक विक्रेत्यांच्या तक्रारी आहेत. किरकोळ विक्रत्यांनाही याच अडचणींचा सामना करावा लागत असल्याच्या तक्रारी आहेत. शिंदे गटाच्या या एकाधिकारशाहीमुळे अनेक नामवंत कंपन्यांची आणि स्वस्त दरातील औषधे आज राज्याती बाजारात उपलब्ध होवू शकत नसल्याचाही बोलबाला आहे.

जगन्नाथ शिंदे यांनी महाराष्ट्र केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशनच्या जोरावर स्वत:ला महाराष्ट्र आणि राष्ट्रीय फार्मसी कौन्सिलवर नियुक्त करून घेतले आहे. त्यामुळे राज्यातील जवळपास ४०० फार्मसी महाविद्यालयेही आपोआपच शिंदे गटाच्या अधिपत्त्याखाली आली आहेत. राज्यात कोणतेही नवीन फार्मसी महाविद्यालय सुरू करायचे झाल्यास त्यासाठी जगन्नाथ शिंदे यांचा आशिर्वाद अत्यंत आवश्यक असल्याची चर्चा आहे. अर्थात शिंदे यांचा हा बहुमोल आशिर्वाद मिळविण्यासाठी त्यांना म्हणे तितकाच महागडा म्हणजे किमान चार-पाच लाखाचा नैवेद्य दाखवावा लागतो, असाही राज्यभर बोलबाला आहे. शिवाय त्यानंतर या महाविद्यालयांच्या अंतर्गत कारभारात शिंदेकंपूंचा चंचूप्रवेश हा ठरलेलाच आहे. राज्यात अशी काही फार्मसी महाविद्यालये आहेत म्हणे की जिथे शिंदेकंपूने सुचना केल्यास कुठल्याही उपटसुंभाला फार्मसीचे प्रमाणपत्र मिळून जाते.

देशातील अन्य कोणत्याही राज्यातून फार्मसी प्रमाणपत्र मिळविले असले तरी संबंधिताला महाराष्ट्रात व्यवसाय करायचा झाल्यास त्याच्या कागदपत्रांची औषध व्यवसाय परिषदेने खातरजमा करावी लागते. मात्र गेल्या काही वर्षात बाहेरील राज्यातून आलेल्या जवळपास ५० हजार औषध विक्रत्यांची राज्यात नोंदणी झालेली आहे. विशेष म्हणजे त्यांच्या प्रमाणपत्रांची खातरजमा न करता, उपलब्ध कागदपत्रांची तपासणी न करताच औषध व्यवसाय परिषदेने त्यांच्या नोंदी केल्याच्या तक्रारी राज्यातील अनेक औषध विक्रेत्यांनी केलेल्या आहेत. मात्र औषध व्यवसाय परिषदेने किंवा राज्य शासनाने आजपर्यंत कधीही या नोंदींबाबत शहानिशा केलेली नाही. राज्याच्या फार्मसी कौन्सिलवर आज शिंदे कंपनीचे वर्चस्व आहे. त्यामुळे या गटाकडूनच बाहेरच्या राज्यातील या विक्रेत्यांच्या नोंदी झाल्या असण्याचीही शक्यता वर्तविण्यात येत आहे. त्याचप्रमाणे प्रत्येक नोंदीसाठी किमान दोन ते पाच लाखाचा नवस बोलावा लागत असल्याचीही चर्चा आहे. खातरजमा न झालेल्या या विक्रत्यांनी उद्या राज्यातील औषध व्यवसायात काही तरी अघटीत घडविल्यास त्याला कोण जबाबदार, हा प्रश्न या निमित्ताने उपस्थित होतो. त्यामुळे राज्याच्या औषध विक्री व्यवसायातील शिंदे कंपूची एकाधिकारशाही आणि भ्रष्ट कारभार मोडून काढण्याची आवश्यकता दिसून येत आहे.

देशातील औषध व्यवसाय नासण्याच्या वाटेवर!

संघटीत ताकदीच्या जोरावर जगन्नाथ शिंदे यांच्या गटाने राज्यातील औषध व्यवसायावर कब्जा केलेलाच आहे. पण आता त्यांची पावले देशातील औषध व्यवसायाकडे वळत असल्याचे दिसत आहे. जगन्नाथ शिंदे हे ऑल इंडिया केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशनचेही अध्यक्ष आहेत. त्यामुळे गेल्या काही दिवसांपासून शिंदे हे आपली नियुक्ती अखिल भारतीय औषध व्यवसाय परिषदेवर आपली नियुक्ती होण्यासाठी प्रयत्नशील आहेत. राज्यातील बहुतांश राजकीय पक्षांशी शिंदे यांचे सलोख्याचे संबंध आहेत. त्यामुळे नजिकच्या काळात या परिषदेवर त्यांची नियुक्ती झाल्यास आश्‍चर्य वाटायला नको. तसे झाल्यास शिंदेकंपू संपूर्ण देशातील औषध व्यवसाय आपल्या दावणीला बांधल्याशिवाय राहणार नाहीत. राज्याच्या औषध व्यवसायातील आजपर्यंतची त्यांची वाटमारी विचारात घेता त्यांना अटकाव करण्याचीच आवश्यकता वाटते.

बंदी असलेली धोकादायक औषधेही बाजारात!

कंपन्यांकडून बिदागी घेवून शिंदेकंपूने मांडलाय रूग्णाच्या जीवाशी खेळ : उच्चस्तरीय चौकशीची आवश्यकता

कोल्हापूर : सुनील कदम

जगभरातील अनेक देशांनी काही कंपन्यांच्या धोकादायक औषधांवर बंदी घातलेली आहे. भारतातही अशा अनेक औषधांवर बंदी आहे. मात्र जगन्नाथ शिंदे आणि त्यांच्या कंपूने संबंधित औषध कंपन्यांकडून प्रचंड मोठ्या प्रमाणात बिदागी घेवून जगभर बंदी असलेल्या औषधांची राज्यात मात्र खुलेआम विक्री चालविल्याचे दिसत आहे.

कोणतेही औषध तयार झाल्यानंतर शेकडो प्रकारच्या चाचण्यानंतरच त्याच्या वापराला परवानगी मिळते. त्याचप्रमाणे संबंधित औषधाचे संशोधन, विविध प्रकारच्या चाचण्या, त्याची गुणवत्ता आणि प्रत्यक्षातील त्याचे उत्पादन यासाठी कंपन्यांना करोडो रूपयांचा खर्च येत असतो. पण अनेकवेळा संबंधित औषधाचा प्रत्यक्ष वापर सुरू झाल्यानंतर मात्र त्या औषधाचे गुणदोष समोर यायला लागतात. अनेकवेळा काही औषधांचे गुणापेक्षा दोषच ज्यादा प्रमाणात पुढे येताना दिसतात. औषधांचे असे भलतेच साईडइफेक्ट दिसू लागले की संबंधित औषधांच्या वापरावर बंदी आणली जाते.

आपल्या देशात वेगवेगळ्या प्रकारची जवळपास ५० हजार औषधे आणि वैद्यकीय उपचार साधने वापरली जातात. यापैकी हजारो औषधांवर वेगवेगळ्या देशांमध्ये वेगवेगळ्या कारणांनी बंदी आहे. देशातही जवळपास २३९ प्रकारच्या औषधांच्या वैद्यकीय वापरावर कायद्यानुसार बंदी आहे. या बंदीमुळे संबंधित औषध कंपन्यांचा कोट्यवधी रूपयांचा तोटा होत असतो. अशावेळी संबंधित कंपन्या आपला हा तोटा टाळण्यासाठी चोरट्या मार्गाने ती औषधे वेगवेगळ्या बाजारपेठेत आणतच असतात. पाश्‍चिमात्त्य देशांमध्ये बंदी घातलेली औषधे वापर करण्यावर कडक निर्बंध आहेत, शिवाय असा वापर आढळून आल्यास संबंधितांना कायद्यानुसार कडक शिक्षेची तरतूद आहे. भारतात मात्र औषध बाजारावर शासनाचे म्हणावे तितके लक्ष नाही, त्याचप्रमाणे फार मोठे निर्बंधही नाहीत किंवा निर्बंध असले तरी त्याची काटेकोर अंमलबजावणी होताना दिसत नाही. परिणामी आजही देशात अनेक बंदी घातलेल्या आणि वापराच्या दृष्टीकोनातून धोकादायक ठरलेल्या औषधांची खुलेआम विक्री होताना दिसते. संबंधित औषध उत्पादक कंपन्या, घाऊक आणि किरकोळ औषध विक्रेते आणि कमिशनला भुललेले काही डॉक्टर यांच्या संगनमताने बंदी असलेल्या शेकडो औषधांची आजही खुलेआम विक्री होताना दिसत आहे. खालपासून वरपर्यंत यावर कुणाचेही नियंत्रण नसलेले दिसते.

महाराष्ट्रापुरता विचार करायचा झाला तर इथे सगळीच अंदाधुंदी माजलेली दिसून येते. इथल्या बाजारपेठेमध्ये कोणतेही मान्यताप्राप्त आणि बंदी नसलेले औषध विकायचे झाले तरी शिंदेकंपू संबंधित औषध कंपन्यांकडून करोडो रूपयांची खंडणी वसूल करतो. त्याशिवाय ते औषध बाजारपेठेत येवूच दिले जात नाही. अशावेळी बंदी घातलेले औषध इथल्या बाजारपेठेत विकण्यासाठी संबंधित औषध कंपन्या काय काय उपद्‌व्याप करीत असतील त्याचा अंदाज येण्यास हरकत नाही. शिंदेकंपूला औषधाच्या मूळ किमतीच्या दाम दसपट बिदागी देवून या कंपन्यांनी आपली बंदी असलेली औषधे इथल्या बाजारपेठेमध्ये टिकवून ठेवली आहेत. औषध कंपन्यांचा फायदा, घाऊक आणि किरकोळ विक्रेत्यांचे कमिशन, त्यानंतर डॉक्टरांचे कमिशन आणि सगळ्यात आधी शिंदेकंपूची बिदागी हे सगळे सोपस्कार पार पडत असल्याने ही बंदी असलेली औषधे आजही इथल्या बाजारपेठेत खुलेआम वापरली जाताना दिसतायत.

देशात ज्या काही २३९ औषधांवर बंदी आहे, त्या औषधांचे मानवी जावनावरील भयावह परिणाम समोर आलेले आहेत. त्यामुळेच या औषधांवर शासनाने बंदी घातलेली आहे. मात्र या सगळ्याकडे दुर्लक्ष करून केवळ वारेमाप कमिशनचे माप आपल्या पदरात पडावे, यासाठी बंदी असलेल्या औषधांचाही शिंदेकंपू बाजार मांडून बसला आहे. रूग्णांना किंवा त्यांच्या नातेवाईकांना कोणत्या औषधावर शासनाने बंदी घातली आहे, कोणती औषधे धोकादायक आहेत, याची काहीही माहिती नसते. नेमक्या या अज्ञानाचा गैरफायदा राज्यातील काही डॉक्टर आणि औषध विक्रते उचलताना दिसतायत. मात्र या सगळ्याला राज्यातील शिंदेकंपूची कमिशनगिरी आणि खंडणीखोरीच कारणीभूत असल्याचे प्रकर्षाने जाणवून येत आहे.

सत्य चव्हाट्यावर आल्यास वैद्यकीय क्षेत्रात भूकंप..!

राज्यात कोणत्या कंपनीच्या कोणत्या औषधांवर केंद्र आणि राज्य शासनाने बंदी घातली आहे, बंदी का घातली आहे, त्या औषधांचा वापर केल्यास रूग्णांच्या आरोग्यावर कोणते विपरीत परिणाम होतात, याची इत्यभूत माहिती राज्यातील सर्व डॉक्टरांना आणि औषध विक्रेत्यांना असते म्हणजे असतेच. असे असतानाही जर ही औषधे संबंधितांकडून वापरली जात असतील तर ती संघटीत प्रकारची गुन्हेगारी म्हणायला पाहिजे. संबंधित कंपन्या, डॉक्टर आणि औषध विक्रेत्यांनी राज्यातील सर्वसामान्य जनतेच्या आरोग्याशी मांडलेला हा जीवघेणा खेळ समजायला पाहिजे. बंदी असलेल्या या औषधांच्या वापरामुळे आजपर्यंत किती रूग्णांच्या आयुष्याचा खेळखंडोबा झाला असेल, कितीजणांचा जीव गेला असेल याची गणतीच करणे अशक्य आहे. त्यामुळे या सगळ्या प्रकारांची चौकशी झाल्यास राज्याच्या वैद्यकीय क्षेत्रात भूकंप झाल्याशिवाय राहणार नाही.

अनेक अनावश्यक आणि बनावट औषधेही बाजारात!

केवळ कमिशनसाठी रूग्णांच्या मानगुटीवर बसण्याचा प्रकार : मलिद्यामुळे शासकीय यंत्रणांचाही कानाडोळा

कोल्हापूर : सुनील कदम

राज्यातील औषध बाजारात आज अशीही काही औषधे आहेत की ज्याचा कोणत्याही रूग्णांना काहीच फायदा-तोटा नाही. मात्र आज बाजारात अशाही स्वरूपाची अनावश्यक आणि बनावट औषधे राजरोसपणे विकण्याचा उद्योग सुरू आहे. राज्यातील औषधधंद्याला लागलेल्या शिंदेकंपूच्या किडीचा हा सगळा दुष्परिणाम आहे.

थंडीताप-सर्दी-खोकल्याची औषधे सोडली तर कोणत्या रोगासाठी कोणती औषधे लागतात, याची सर्वसामान्य लोकांना किंवा रूग्णांना माहिती असण्याचे काही कारणच नाही. त्याचप्रमाणे ते औषध किती लागणार आहे, त्याची वास्तविक किंमत किती असते, ते घेतले तर काय फायदा आणि नाही घेतले तर काय तोटा होणार याचीही सर्वसामान्यांना माहिती असण्याचे काही काही कारण नसते. त्याचप्रमाणे त्याचे प्रमाण किती असायला पाहिजे इत्यादी तात्रिक बाबीचीही सर्वसामान्यांना माहिती नसते. रूग्णांच्या नेमक्या या अज्ञानाचा गैरफायदा घेण्याचा उद्योग गेल्या काही वर्षात वैद्यकीय क्षेत्रात वाढीस लागलेला दिसत आहे. संबंधित कंपन्या, कमिशनला सोकावलेले काही डॉक्टर आणि राज्यातील औषध विक्रेते या सगळ्याला कारणीभूत आहेत. अर्थात या सगळ्याच्या मुळाशी पुन्हा फिरून आहे तो शिंदेकंपूच!

राज्यातील औषध बाजारात आजही शेकडो प्रकारची अशीही औषधे आहेत की जी औषधे घेतली म्हणून काही फरक पडत नाही किंवा नाही घेतली म्हणून काही बिघडत नाही. थोडक्यात म्हणजे सरळ सरळ निरूपयोगी किंवा बनावट म्हणता येतील अशा स्वरूपाची ही औषधे आहेत. पण अशा निरूपयोगी किंवा बनावट औषधांचीही आजकाल राज्याच्या औषध बाजारात चलती असल्याचे दिसत आहे. याचे कारण सर्व संबंधितांची कमिशनगिरी! राज्याच्या औषधधंद्यात शिरलेल्या शिंदेकंपूने केवळ कमिशनच्या हव्यासापोटी राज्यभर असल्या निरूपयोगी आणि बनावट औषधांच्या विक्रीचा सपाटा लावल्याचे दिसत आहे.

सर्वसामान्य लोक सगळ्या घरादाराच्या पोटाला चिमटा काढून, प्रसंगी कर्ज काढून रूग्णांच्या औषधोपचारासाठी सोय करीत असतात. पण एवढे सगळे करून जर रूग्णांच्या माथी ही असली निरूपयोगी किंवा बनावट औषधे पडत असतील तर तो दैवदुर्विलासच समजायला पाहिजे.

औषधांच्या प्रमाणामध्येही असेच गोलमाल आहे. कोणत्या प्रकारच्या रोगासाठी, कोणत्या प्रकारचे औषध, किती प्रमाणात घ्यायला पाहिजे, याची रूग्णांना किंवा त्याच्या नातेवाईकांना काही माहिती असायचे कारणच नाही. या गोष्टीचा गैरफायदा घेवून आवश्यकता नसताना भाराभर औषधे रूग्णांच्या माथी मारण्याचा गोरखधंदाही तेजीत असलेला दिसत आहे. आजकाल कोणताही रूग्ण रूग्णालयातून बाहेर पडला की किमान पन्नास-शंभर वेगवेगळ्या गोळ्या त्याच्या माथी मारलेल्या दिसतात. शिवाय त्यातल्या आवश्यक किती, अनावश्यक किती, हे समजून घेण्याचा कोणता मार्गही उपलब्ध नाही. त्यामुळे रूग्ण आणि त्याचे नातेवाईक डॉक्टरांनी लिहून दिलेली झाडून सगळी औषधे घेवून बिनबोभाटपणे निघून जातात. याच्या मुळाशीही पुन्हा संबंधित डॉक्टर आणि औषध विक्रत्यांची कमिशनगिरीच आहे. कारण जे औषध ज्यादा विक्री होईल, त्या कंपनीकडून त्या त्या डॉक्टरांना आणि विक्रत्यांना त्यांचे ठरलेले कमिशन घरपोच केले जाते. या कमिशनच्या हव्यासापोटी वर्षाकाठी हजारो कोटी रूपयांची औषधे विनाकारण रूग्णांच्या माथी मारण्याचा उद्योग सुरू आहे.

राज्यातील औषध व्यवसायात गेल्या काही वर्षांपासून जगन्नाथ शिंदे आणि त्यांच्या टोळक्याची एकाधिकारशाही सुरू आहे. केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशन जी सांगेल तीच औषधे विकली जात आहेत. संघटनेच्या विरोधात जावून राज्यातील एकाही औषध विक्रेत्याला आपला व्यवसाय चालविता येत नाही, अशी सध्याची अवस्था आहे. या एकाधिकारशाहीमुळे राज्याच्या औषध बाजारात नुसता नंगानाच सुरू असलेला दिसत आहे. आवश्यक औषधांच्या बरोबरीने करोडो रूपयांची अनावश्यक औषधेही विकली जात आहेत. वैद्यकीय क्षेत्रातील एखाद्या तज्ञ समितीमार्फत राज्यातील औषध बाजाराचा सखोल तपास करण्याची गरज आहे. तसे झाल्याशिवाय राज्यातील औषध बाजारात ठाण मांडून बसलेल्या बनावट औषधांचे उच्चाटन होणार नाही.

अन्न आणि औषध प्रशासनही मारतंय ताव..!

राज्यातील औषध बाजारावर निगरानी आणि नियंत्रण ठेवण्याची जबाबदारी ही अन्न आणि औषध प्रशासनाची आहे. मात्र राज्याचा हा विभाग या सगळ्या अपप्रवृत्तीना अटकाव करण्याऐवजी संबंधितांच्याच पंगतीला बसलेला दिसत आहे. राज्यातील हा विभाग दररोज किमान पाच-पन्नास खाद्यान्न विक्रत्यांवर धाडी टाकताना दिसतो. मात्र या मंडळींनी कधी एखाद्या औषध दुकानावर धाड टाकल्याचे, तिथे तपासणी केल्याचे अपवादानेसुध्दा दिसून येत नाही. कारण औषध धंद्यातील कमिशनरूपी मलिद्याचा वाटा या विभागातही पोहोच होताना दिसत आहे. त्याचप्रमाणे शिंदेकंपूची दहशतही आहेत. एखाद्या औषध विक्रेत्यावर धाड टाकली की पाचव्या मिनिटाला संबंधित अधिकाऱ्याला संघटनेकडून फोनाफोनी आणि दमबाजी सुरू होते. त्यामुळे चौकश्या करण्यापेक्षा जे काही पदरात पडेल ते घेवून धन्यता मानण्यातच त्यांनाही रस असलेला दिसतो.

राज्यातील आरोग्य यंत्रणा शिंदेशाहीच्या दावणीला!

संघटनेच्या खंडणीमुळे रूग्णांना स्वस्तात औषधे मिळण्याचा मार्ग बंद : औषध धंद्यात कमिशनचा सुळसुळाट

कोल्हापूर : सुनील कदम

राज्यातील आरोग्य यंत्रणेची आजकाल राष्ट्रवादीचे माजी आमदार जगन्नाथ शिंदे या एका माणसाच्या दावणीला बांधल्यासारखी अवस्था झाली आहे. या एकाधिकारशाहीमुळे राज्यातील रूग्णांना आवश्यक औषधे आणि अन्य वैद्यकीय उपकरणे रास्त किंवा स्वस्त भावात मिळण्याचा मार्गच बंद होत चालला आहे. कमिशनखोरीमुळे मनमानी पध्दतीने कोणतीही औषधे रूग्णांच्या गळ्यात मारण्याचे उद्योग सुरू असल्याचे दिसत आहे. एकूणच राज्यातील आरोग्य यंत्रणेला लागलेली ही कीड वेळीच नामशेष करण्याची आवश्यकता आहे. अन्यथा औषधपाण्याअभावी सर्वसामान्य रूग्णांना तडफडून मरावे लागण्याची चिन्हे दिसत आहेत.

ऑल इंडिया केमिस्ट ॲन्ड ड्रगिस्ट असोसिएशन आणि महाराष्ट्र केमिस्ट ॲन्ड ड्रगिस्ट असोसिएशन या संघटनेचे जगन्नाथ शिंदे हे विद्यमान अध्यक्ष आहेत. या संघटनेवर जगन्नाथ शिंदे यांचे इतके वर्चस्व आहे की त्यांच्या परवानगीशिवाय जगातील कोणतीही औषध कंपनी आपले कोणतेही औषध किंवा कोणतेही वैद्यकीय उपकरण किमान महाराष्ट्रात तरी विकू शकत नाही. कंपन्या तर दूरच पण राज्यातील कोणताही औषध विक्रेताही शिंदे यांच्या आशिर्वादाशिवाय कोणत्याही कंपनीचे कोणतेही औषध परस्पर विकू शकत नाही. परिणामी राज्यातील रूग्णांना स्वस्तातील औषधे मिळणेच दुरापास्त झाले आहे. संघटना म्हणजेच जगन्नाथ शिंदे जी सांगतील तीच औषधे विक्रेत्यांना विकणे भाग पडत आहे. राज्यातील जवळपास दिड लाखावर औषध विक्रते आज केवळ आणि केवळ शिंदे यांच्या धाकामुळे ते सांगतील तीच औषधे रूग्णांच्या गळ्यात मारताना दिसत आहेत.

एखाद्या औषध विक्रत्याने कोणत्याही शासनमान्य महाविद्यालयातून वैद्यकीय व्यवसायाची रितसर पदवी प्राप्त केल्यानंतर त्याला औषध विक्रीचा परवाना मिळतो. अशावेळी तो विक्रेता कोणत्याही कंपनीची औषधे विकू शकतो आणि कोणत्याही कंपनीने त्यासाठी त्याला औषधे उपलब्ध करून द्यायला पाहिजेत. मात्र जरी औषध विक्रेता म्हणून पदवी मिळविली, औषध विक्री करण्याचा शासनाचा परवाना मिळविला तरी त्याला राज्यात कुठेही औषध विक्री करता येत नाही, कारण कोणतीही औषध कंपनी त्याला औषधेच उपलब्ध करून देत नाही. कारण त्यासाठी पदवी आणि परवान्याबरोबरच जगन्नाथ शिंदे यांचा विशेष आशिर्वादही लागतो. शिंदे यांचा हा विशेष आशिर्वाद मिळविण्यासाठी राज्यातील नवीन विक्रत्यांना तीन ते पाच लाखाची खिरापत वाटावी लागते. ही खिरापत शिंदे यांच्या पदरात टाकल्याशिवाय राज्यात कुणालाही औषध विक्री करताच येत नाही, अशी आजची अवस्था आहे. शिंदे यांना खिरापत देवून त्यांचा आशिर्वाद लाभल्याची लेखी पोहोचपावती दाखविल्याशिवाय कोषतीही औषध कंपनी विक्रेत्यांना औषधच उपलब्ध करून देत नाही, एवढा शिंदे यांचा कंपन्यांवर धाक आहे.

परदेशातील आणि देशातील शेकडो औषध कंपन्या आपली हजारो प्रकारची औषधे दररोज बाजारात आणताना दिसतात. व्यवसायिक स्पर्धेमुळे अनेक कंपन्या आपापली औषधे आणि अन्य वैद्यकीय उपकरणे कमीत कमी किमतीत बाजारात आणतात. पण जगन्नाथ शिंदे आणि त्यांच्या टोळक्यामुळे ही स्वस्तातील औषधे गरजू रूग्णांपर्यंत पोहोचूच दिली जात नाहीत. जी कंपनी जगन्नाथ शिंदे यांना, त्यांच्या संघटनेला, घाऊक आणि किरकोळ विक्रेत्यांना आणि संबंधित डॉक्टरांना जास्तीत जास्त कमिशन देईल, त्याच कंपन्यांची औषधे ग्राहकांच्या माथी मारण्याचा उद्योग संपूर्ण राज्यभर सुरू असल्याचे दिसत आहे.

केवळ औषध विक्रीपुरतेच हे रॅकेट मर्यादित नाही तर बनावट औषध विक्री परवाने देण्याचा गोरखधंदाही शिंदे आणि त्यांच्या कंपूने सुरू केल्याचे दिसत आहे. परिणामी राज्यभरात जवळपास पन्नास हजारच्या आसपास बनावट औषध विक्रेते कार्यरत असल्याचे स्पष्ट झालेले आहे. प्रामुख्याने उत्तरप्रदेश, बिहार आणि पश्चिम बंगाल प्रांतातून आलेले हे विक्रते असून त्यांनी राज्यातील जनतेच्या आरोग्याशी नुसता खेळखंडोबा मांडल्याचे दिसत आहे.त्यामुळे राज्यातील झाडून सगळ्या औषध विक्रत्यांच्या पदवीची आणि त्यांच्या परवान्याची सखोल चौकशी करण्याची आवश्यकता आहे.

जगन्नाथ शिंदे थोरल्या पवारांच्या मर्जीतील..!

जगन्नाथ शिंदे यांना म्हणे राष्ट्रवादीचे अध्यक्ष शरद पवार यांचा खास वरदहस्त लाभला आहे. त्यांच्याच आशिर्वादाने शिंदे यांना एकदा विधान परिषदेची आमदारकीही लाभली होती. याशिवाय शिवसेना आणि भाजपमधील काही वरिष्ठ नेत्यांशीही शिंदे यांचे विशेष ऋणानुबंध आहेत. अशा पध्दतीने सर्वच राजकीय पक्षांशी शिंदे यांचे लागेबांधे असल्याचे दिसून येतात. आजपर्यंत राज्यातील शेकडो औषध विक्रत्यांनी आणि काही सामाजिक कार्यकर्त्यांनी जगन्नाथ शिंदे यांच्याबद्दल अत्यंत गंभीर स्वरूपाच्या तक्रारी केल्या आहेत. पण सर्वच राजकीय पक्षांशी लागेबांधे असल्यामुळे आजपर्यंत तरी कोणतीही प्रशासकीय यंत्रणा शिंदे यांच्या कारवायांना आळा घालू शकलेली नाही. त्यामुळे दिसेंदिवस शिंदे यांची राज्याच्या आणि देशाच्या औषध धंद्यातील धोकादायक मक्तेदारी आणि दलालखोरी वाढतच चाललेली दिसत आहे.

औषध कंपन्या देतायत करोडो रूपयांची खंडणी!

खंडणी आणि कमिशनमुळे महागडी औषधे रूग्णांच्या गळ्यात : औषध कंपन्याही शिंदे टोळीच्या कारनाम्यांमुळे त्रस्त

कोल्हापूर : सुनील कदम

ऑल इंडिया केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशन आणि महाराष्ट्र केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशनचे अध्यक्ष जगन्नाथ शिंदे आणि त्यांच्या टोळक्याला संघटनेमुळे खंडणी उकळण्याची जणूकाही चटकच लागलेली दिसते. दरवर्षी हे टोळके औषध कंपन्यांकडून करोडो रूपयांची खंडणी वसूल करते. त्या सगळ्याचा भार अंतिमतः रूग्णावर पडून त्यांना महागडी औषधे खरेदी करावी लागतात. औषध धंद्यातील या शिंदेशाहीला अनेक औषध कंपन्याही वैतागलेल्या आहेत.

राज्यातील औषध व्यवसायात परदेशातील आणि देशभरातील शंभरहून अधिक कंपन्या कार्यरत आहेत. या कंपन्यांची वेगवेगळ्या आजारावरील आणि वेगवेगळ्या प्रकारची पन्नास हजारहून अधिक औषधे बाजारात उपलब्ध आहेत. याशिवाय वेगवेगळ्या प्रकारची वैद्यकीय साहित्य आणि उपकरणेही आहेत. मात्र कोणत्याही कंपनीला आपले कोणतेही औषध किंवा अन्य उत्पादन बाजारपेठेत आणायचे असेल तर आधी शिंदे कंपूला खूष करावे लागते. कोणत्याही कंपनीच्या प्रत्येक उत्पादनास प्रत्येक जिल्ह्यासाठी किमान ५०० रूपयांची बिदागी शिंदे कंपनीला द्यावी लागते. त्याशिवाय ते उत्पादन विकण्यास औषधे विक्रत्यांना संघटनेकडून मनाई केली जाते. त्याचप्रमाणे कोणत्याही स्टॉकीस्टला ते उत्पादन आयात करण्यास किंवा साठा करण्यास मनाई केली जाते. त्यामुळे औषध कंपन्यांना आपले कोणतही औषध बाजारपेठेत आणण्यापूर्वी जोरजबरदस्तीने शिंदे कंपनीला खंडणी दिल्याशिवाय पर्यायच उरत नाही.

आज राज्यात पन्नास हजार पध्दतीची औषधे, वैद्यकीय साहित्य आणि उपकरणे वापरली जातात. या प्रत्येक औषधासाठी प्रत्येक जिल्ह्याला वर्षाला पाचशे रूपयांप्रमाणे बिदागी द्यायची झाल्यास ती रक्कम होते तब्बल १०० कोटी रूपये. म्हणजे शिंदे कंपनी दरवर्षी औषध कंपन्यांकडून १०० कोटी रूपयांची खंडणी वसूल करीत आहे. एवढ्या मोठ्या प्रमाणात खंडणी दिल्यानंतर पुन्हा संघटनेचा जास्तीत जास्त कमिशनचा आग्रहही राहतो. त्यामुळे होलसेल आणि रिटेल औषध विक्रेता, संबंधित डॉक्टर्स यांनाही काही ठराविक कमिशन द्यावे लागते. २० टक्क्यांपासून ते ७० टक्क्यांपर्यंत ही कमिशनची टक्केवारी आहे. आता एवढ्या मोठ्या प्रमाणात सर्व साखळीला कमिशन दिल्यानंतर साहजिकच थेट रूग्णांपर्यंत पोहोचेपर्यंत त्या औषधांच्या किंमती साहजिकच अव्वाच्या सव्वा होवून जातात आणि अशी औषधे सर्वसामान्य रूग्णांच्या आवाक्याबाहेर जातात.

औषध विक्रेते, संघटना आणि संबंधित डॉक्टरांना भरमसाठ कमिशन दिल्यामुळे औषध कंपन्या संबंधितांनी आपली औषधे जास्तीत जास्त प्रमाणात विकावीत म्हणून आग्रह धरतात. परिणामी राज्यातील बहुतांश औषध विक्रेते स्वस्तातील औषधांऐवजी अत्यंत महागडी औषधे रूग्णांच्या गळ्यात मारतात. अनेक डॉक्टर्सही केवळ कमिशनच्या हव्यासापोटी आवश्यक-अनावश्यक याच्याकडे कानाडोळा करून भरमसाठ औषधे रूग्णांच्या गळ्यात मारताना दिसतात.

राज्यातील औषधांची वार्षिक बाजारपेठ ही २७ हजार कोटी रूपयांची आहे. या २७ हजार कोटी रूपयांपैकी ५४०० ते १८९०० कोटी रूपये निव्वळ कमिशनपोटी दिले जातात. कंपन्यांच्या पदरात ८१०० ते २१६०० कोटी रूपये पडतात. म्हणजे औषध कंपन्यांच्या मिळकतीपेक्षा जादा रक्कम कमिशनपोटी खच; होताना दिसत आहे. परिणामी बहुतांश औषध कंपन्यांनी आपल्या उत्पादनांच्या किमती मनमानी पध्दतीने वाढवून ठेवलेल्या दिसतात. बाजारपेठेत अनेक कंपन्यांची अत्यंत स्वस्त आणि सर्वसामान्यांना परवडतील अशी औषधेही आहेत, पण केवळ कमिशनसाठी म्हणून विक्रत्यांकडून नेमकी महागडी औषधेच ग्राहकांना पुरविण्याचा पायंडा पडत चालला आहे.

जगन्नाथ शिंदे आणि त्यांची संघटना या एकाच घटकामुळे राज्यातील आरोग्यसेवा दिवसेंदिवस महागडी होत चाललेली आहे. या संघटनेची खंडणीखोरी आणि कमिशनगिरीमुळे राज्यातील गोरगरीब जनतेला आरोग्सेवा परवडेनाशी झालेली आहे. औषधे व्यवसायातील ही खंडणीखोरी आणि कमिशनगिरी रोखल्यास राज्यातील आरोग्यसेवेचे दर किमान निम्म्याने खाली येतील. पण त्यासाठी आधी या व्यवसायात शिरलेल्या शिंदे कंपनीच्या मुसक्या आवळण्याची आवश्यकता आहे.

नातेवाईकांच्या असहाय्यतेचा खुला बाजार..!

कोणत्याही रूग्णाचे प्राण वाचविण्यासाठी त्याचे नातेवाईक जीवाचा आटापीटा करीत असतात. प्रसंगी कर्ज काढून, मालमत्ता किंवा घरदार विकून ते त्यासाठी रक्कम उभा करण्याचा प्रयत्न करीत असतात. नातेवाईकांच्या या मजबुरीचा नेमका गैरफादा औषध धंद्यातील अपप्रवृत्तीनी उचलल्याचे दिसत आहे. आवश्यकता असताना आणि अनेकवेळा आवश्यकता नसतानाही महागातील महाग औषधे रूग्णांच्या गळ्यात मारली जातात. कारण संबंधितांना ठाऊक असते की नातेवाईक जीवाचे रून करून का होईना ही औषधे आणणार म्हणजे आणणारच. आपणाला अधिकाधिक कमिशन मिळावे या हव्यासापोटी हे सगळे उद्योग सुरू असलेले दिसतात. त्यासाठी कोणताही रूग्ण दवाखान्यात आला की आधी त्याच्या आर्थिक परिस्थितीचा लेखाजोखा घेतला जातो. गोरगरीब रूग्णांना यामुळे उपचाराअभावीच प्राण सोडावे लागत आहेत.

संघटनेच्या अध्यक्षांचीच फार्मसी पदवी बनावट!

राज्यभर बनावट फार्मसी पदव्या देण्याचे रॅकेट सक्रीय : सर्वसामान्य रूग्णांच्या आरोग्याशी मांडलाय जीवघेणा खेळ

कोल्हापूर : सुनील कदम

ऑल इंडिया केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशन आणि महाराष्ट्र केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशनचे अध्यक्ष जगन्नाथ शिंदे यांचीच फार्मसी पदवी बनावट असल्याचे उपलब्ध कागदपत्रांवरून चव्हाट्यावर आलेले आहे. मात्र राजाश्रयामुळे आजपर्यंत त्यांच्यावर कोणतीही कायदेशीर कारवाई होवू शकलेली नाही. त्यामुळे राज्यभर बनावट फार्मसी पदव्या वाठण्याचे एक रॅकेटच सक्रीय असल्याचे दिसून येत आहे.

जगन्नाथ शिंदे यांच्या फार्मसी पदवी संदर्भातील जी कागदपत्रे उपलब्ध आहेत, त्यानुसार असे दिसते की त्यांनी फार्मसी पदविका (डिप्लोमा) कोर्स केला आहे. शिंदे यांनी महाराष्ट्र वैद्यक परिषदेमध्ये जी कागदपत्रे सादर केली आहेत, त्यानुसार फेब्रुवारी १९८४ मध्ये त्यांनी डिप्लोमाचे पहिले वर्ष पूर्ण केलेले दिसते. या पहिल्या वर्षाच्या मार्कलिस्टवर त्यांचे नाव एस. बी. शिंदे असे नमूद करण्यात आलेले आहे. डिप्लोमाचे दुसरे वर्ष त्यांनी १६ फेब्रुवारी १९८४ रोजी पूर्ण केलेले उपलब्ध कागदपत्रांवरून दिसते. मात्र द्वितीय वर्षाच्या त्यांच्या मार्कलिस्टवर त्यांचे नाव जगन्नाथ सखाराम शिंदे असे नमूद आहे. विशेष म्हणजे या मार्कलिस्टवर छपाईची तारीख १६ फेब्रुवारी १९८५ अशी नमूद करण्यात आली आहे.

आता प्रश्न असा उपस्थित होतो की एस. बी. शिंदे आणि जगन्नाथ सखाराम शिंदे या दोन वेगवेगळ्या नावांची व्यक्ती एकच कशी असेल? एस. बी. शिंदे या नावाची दुसरीच कुणीतरी व्यक्ती असावी आणि त्याने डिप्लोमाचे पहिले वर्ष पूर्ण केले असावे आणि त्या मार्कलिस्टचा स्वतःसाठी गैरवापर करून शिंदे यांनी आपल्या नावाचे दुसऱ्या वर्षाचे मार्कलिस्ट मिळविले असावे, अशी शंका घ्यायला फार मोठा वाव आहे. आणखी एक बाब म्हणजे फेब्रुवारी १९८४ मध्ये डिप्लोमाचे पहिले वर्ष पूर्ण करणाऱ्या शिंदे यांनी त्याच महिन्यात आणि त्याच वर्षात डिप्लोमाचे दुसरे वर्ष कसे काय पूर्ण केले? त्यांना कोणत्या विद्यापीठाने विशेष सवलत वगैरे दिली होती की काय? दोन नावांमधील फरक, एकाच महिन्यात आणि एकाच वर्षात दोन-दोन वर्षाची मार्कलिस्ट कशी काय मिळू शकतात? त्यामुळे शिंदे यांचे मार्कलिस्ट बनावट असण्याची शक्यता नाकारता येत नाही.

जगन्नाथ शिंदे यांच्या पदविका प्रमाणपत्रातही अशीच बनवाबनवी दिसून येते. त्यांनी महाराष्ट्र वैद्यक परिषदेला जे पदविका प्रमाणपत्र सादर केले आहे, १८ जानेवारी १९८५. शिंदे यांच्या दुसऱ्या वर्षाच्या मार्कलिस्टवरील तारीख १६ फेब्रुवारी १९८४ ही प्रिंटींग मिस्टेक समजली तरी घोळ संपत नाही. कारण जर १६ फेब्रुवारी १९८५ रोजी शिंदे यांनी दुसरे वर्ष उत्तीर्ण केल्याचे कागदोपत्री दिसत असेल तर १८ जानेवारी १९८५ रोजी त्यांना पदविका प्रमाणपत्र कसे काय दिले गेले? परीक्षेच्या आधीच प्रमाणपत्र मिळविण्याची अशी कोणती आयडिया किंवा जादू शिंदेंकडे आहे, याचा शोध घ्यावाच लागेल.

जगन्नाथ शिंदे यांचे कारनामे इथेच संपत नाहीत, त्यांच्या वैद्यक व्यवसाय परवान्यातही बरेच गोलमाल आहे. उपलब्ध कागदपत्रांवरून असे दिसते की ३ ऑगस्ट १९९२ रोजी महाराष्ट्र वैद्यक व्यवसाय परवाना दिला आहे. त्याचा क्रमांक आहे आरपी २९०७३. मात्र उपलब्ध कागदपत्रांवरून असे दिसते की शिंदे हे १० फेब्रुवारी १९८९ पासूनच मेडिकल स्टोअर चालवितात. कल्याणमध्ये त्यांच्या मालकीचे हे लक्ष्मी मेडिकल स्टोअर आहे. जर शासनाने शिंदे यांना १९९२ साली औषध विक्री परवाना दिला असेल तर १९८९ सालापासूनच ते हा व्यवसाय कसा काय सुरू करू शकतात?

जगन्नाथ शिंदे यांचे पहिल्या आणि दुसऱ्या वर्षाचे मार्कलिस्ट, त्यावरील अचंबीत करणाऱ्या तारखा, परीक्षा देण्यापूर्वीच पदविका प्रमाणपत्र मिळविल्याची तारीख, शासनाने व्यवसाय परवाना देण्यापूर्वीच चालू केलेला व्यवसाय, या सगळ्याच बाबी अत्यंत संशयास्पद असून त्याची सखोल जौकशी होण्याची गरज आहे. शिंदे हे ऑल इंडिया केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशन आणि महाराष्ट्र केमिस्ट अँड ड्रगिस्ट असोसिएशनचे अध्यक्ष आहेत. संघटनेच्या अध्यक्षांच्या बुडाखालीच जर एवढा घनघोर अंधार असेल, तर बाकी सगळीकडे कुणी कुणी आणि काय काय उजेड पाडून ठेवला असेल त्याचा अंदाज येण्यास हरकत नाही. त्यामुळे राज्यातील झाडून सगळ्या औषध विक्री परवान्यांची तातडीने आणि सखोल तपासणी होण्याची नितांत आवश्यकता आहे.

जगन्नाथाच्या दरबारात लक्ष्मीचा दरवळ..!

राज्यातील बहुतांश औषध विक्रेत्यांमध्ये जगन्नाथ शिंदे यांच्या मायाबाजाराबद्दल रसभरीत चर्चा चालते. कल्याण स्टेशननजिक त्यांचे लक्ष्मी मेडिकल स्टोअर नावाचे औषध विक्रीचे दुकान आहे. आता सर्वसामान्य औषध विक्रत्यांची कमाई ती किती असणार, हे सहजासहजी दिसून येते. पण शिंदे यांच्या मेडिकल स्टोअरला लागूनच असणारा त्यांचा अवाढव्य बंगला त्यांच्या ऐश्वर्याची चालती बोलती निशाणी आहे. शिंदे यांनी संघटनेच्या जोरावर सर्वसामान्य औषध विक्रते, स्टॉकीस्ट, औषध कंपन्या यांच्याकडून आजपर्यंत करोडो रूपयांची माया गोळा केल्याची चर्चा त्यांच्याच संघटनेत चालते. या संघटीत आणि सांपत्तिक स्थितीच्या जोरावरच त्यांनी आमदारकीही मिळविल्याचे बोलले जाते. या सगळ्या बाबी विचारात घेता शिंदे यांच्या सखोल चौकशीसाठी एखादी स्वतंत्र चौकशी समितीच नेमण्याची गरज आहे, असे वाटते.